

som foreløbigt Tvangsmiddel, cfr. Motiverne Pag. 12. Men under denne Forudsætning synes Paragraphens Indhold ikke at høre hjemme i Disciplinarloven, der ene har at gøre med Disciplinarstraffe og Betingelserne for disses Anvendelse. Udvalget har derfor anseet det correctest, at denne Paragraph her udelades, men derimod tilføies som et Anhang ved Slutningen af Loven.

En lignende Bemærkning kunde muligens gjøres med Hensyn til § 3, da de her afhandlede Tilfælde ikke lade sig bringe under Begrebet Forseelser mod Disciplinen, men da her dog handles om egentlige Straffe, der paalægges uden Dom, have vi antaget, at denne Paragraph kunde beholde sin Plads.

Billiges Foranførte, ville Paragraphernes Numere derefter være at forandre. (Nr. 21).

Til § 16.

Medundertegnede Flensborg indseer ikke Nødvendigheden af den i nærværende Paragraph indeholdte Afvigelse fra den almindelige Regel, en Afvigelse, der nu, under den forandrede Recluteringsmaade, vil kunne medføre betænkelige Følger. I overordentlige Tilfælde har jo enhver Befalingsmand den ved Straffelovens § 144, 2det Stk. hjemlede Ret, og videre synes Befalingsmanden for en Vagt, der ofte kan være en ganske ung Lieutenant, heller ikke at behøve, cfr. Motiverne Pag. 15 nederst.

Skulde det ansees absolut fornødent, at tilstaae den her nævnte Befalingsmand Straffemyndighed, foreslaaes in subsidium, at han alene bemyndiges til at anvende staaende Arrest i indtil 3 Timer. (Nr. 22).

Udvalgets Flerhed har ikke kunnet tiltræde Ovenstaaende, og slutter sig til Udkastet, idet dog undertegnede Bjerring og Dahl, under Forudsætning af at deres Indstilling til § 10 (Nr. 18) vedtages, foreslaae at i Paragraphens sidste Linie de Ord: „3 Fugtel eller“ udgaae. (Nr. 23).

Til § 17.

Undertegnede Flensborg er det forekommet ikke at harmonere, naar det i Motiverne Pag. 16 til Forsvar for Indskrænkningen af Compagnie-, Batterie- og Eskadronschefernes Ret til at paalægge Fængselsstraffe, saa at de navnlig ikke maae paalægge Fængsel paa

Band og Brød, siges, at denne Straf „bør anvendes med Baerfomhed, da den efter den almindelige Mening ikke ansees fri for alt Banærende,“ og man derimod ikke finder nogen Betænkelighed ved at give disse Befalingsmænd Ret til at anvende legemlige Straffe, om det end kun er paa de i 2den Klasse Nedsatte, cfr. ogsaa Motiverne Pag. 15.

Det foreslaaes derfor at indskrænke Myndigheden til at dictere legemlige Straffe til de i § 21—23 nævnte Befalingsmænd. (Nr. 24).

Udvalgets Flerhed har, i Henshold til dets tidligere fremsatte Bemærkninger med Hensyn til de legemlige Straffe, ikke kunnet tiltræde ovenstaaende Forslag, men slutter sig til Udkastet; undertegnede Bjerring og Dahl, under Forudsætning af at Nr. 18 vedtages, saales at Pag. 9, 4de Linie udgaae Ordene „6 Fugtel eller“ (Nr. 25).

Til § 19.

Til Veiledning for dem, der skulle anvende Loven og ikke kunne formodes nøie at kjende Straffelovens enkelte Bestemmelser, turde det være hensigtsmæssigt ved Paragraphens Slutning at citere sidstnævnte Lovs § 20. (Nr. 26).

Til § 21.

Det forekommer Udvalget, at et mere passende Forhold i Henseende til den Straffemyndighed over Officerer, der tilkommer de i § 20—22 nævnte Befalingsmænd, vilde finde Sted, naar de i § 21 nævnte Stabsofficerer tillægges Ret til at dictere de 2 i Paragraphen nævnte Officerklasser respective det Dobbelte af den foreslaaede Straf. (Nr. 27). Under Forudsætning af at Nr. 18 vedtages, vil den foreslaaede Straf af Fugtel bortfalde. (Nr. 28.)

Til § 22.

Af denne Paragraphs sidste Stykke turde, i Henshold til, hvad der ved § 14 er bemærket, rettest udgaae hvad der bestemmes med Hensyn til Bøders Afsoning, hvilket kunde vedføies Lovens Slutning som Anhang. (Nr. 29). Under Forudsætning af at Nr. 18 vedtages, vil den foreslaaede Straf af Fugtel bortfalde. (Nr. 30).

Til § 24.

Da det ikke synes passende eller stemmende med den ved Rettergangslovens § 4, cfr. § 1, fastsatte Regel, at Myndigheden til at paalægge Disciplinarstraffe med Hensyn til de her om-